

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.1.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta(Asia C-433/15) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Maito ja maitotuotteet — Maidon lisämaksu — Markkinointivuodet 1995/1996 — 2008/2009 — Asetus (EY) N:o 1234/2007 — 79, 80 ja 83 artikla — Asetus (EY) N:o 595/2004 — 15 ja 17 artikla — Rikkominen — Maksua ei ole tosiasiallisesti maksettu määrärajoissa — Maksua ei ole peritty tapauksissa, joissa sitä ei ole maksettu)

(2018/C 104/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Rossi, D. Nardi ja J. Guillem Carrau)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies G. Palmieri, avustajinaan P. Gentili ja S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Tuomiolauselma

1) Koska Italian tasavalta ei ole huolehtinut siitä, että kansallisen kiintiön ylittävstä Italian maidontuotannosta maksettava lisämaksu olisi siitä markkinointivuodesta alkaen, jolloin kyseinen lisämaksu otettiin Italiassa tosiasiallisesti käyttöön (1995/1996), viimeiseen markkinointivuoteen, jona Italiassa todettiin ylituotantoa (2008/2009), saakka

— todella kohdennettu niille yksittäisille tuottajille, jotka olivat myötävaikuttaneet kulloiseenkin ylituotantoon, ja

— siitä, että ostaja tai suoramyyntissä tuottaja olisi maksettavan määrän ilmoittamisen jälkeen maksanut maksun määräraajassa, tai

— siitä, että määräraajassa maksamatta jäänyt määrä olisi kirjattu rekisteriin ja peritty kyseisiltä ostajilta tai tuottajilta tarpeen vaatiessa ulosottoteitse,

Italian tasavalta ei ole noudattanut maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28.12.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 1 ja 2 artiklan, maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 4 artiklan, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 79, 80 ja 83 artiklan sekä komission täytäntöönpanoasetusten osalta maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.3.1993 annetun asetuksen (ETY) N:o 536/93 7 artiklan, asetuksen N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1392/2001 11 artiklan 1 ja 2 kohdan ja lopuksi asetuksen N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30.3.2004 annetun asetuksen (EY) N:o 595/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 4.10.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1468/2006, 15 ja 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 354, 26.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 23.1.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – F. Hoffmann-La Roche Ltd ym. v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Asia C-179/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — SEUT 101 artikla — Kartelli tai muu yhteistoimintajärjestely — Lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — Asetus (EY) N:o 726/2004 — Lääkkeen myyntilupaan kuulumattomaan hoitoon käyttämiseen liittyviä riskejä koskevat väitteet — Merkityksellisten markkinoiden määritelmä — Liitännäisrajoitus — Tarkoitukseen perustuva kilpailunrajoitus — Poikkeus)

(2018/C 104/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG ja Novartis Farma SpA

Vastapuoli: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Muut osapuolet: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons) ja Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklaa on tulkittava siten, että sen soveltamiseksi kansallinen kilpailuviranomainen voi sisällyttää merkityksellisiin markkinoihin paitsi lääkkeet, jotka on hyväksytty asianomaisten sairauksien hoitoon, myös muun lääkkeen, jonka myyntilupa ei kata kyseistä hoitoa mutta jota käytetään tässä tarkoituksessa ja joka on näin ollen konkreettisesti korvattavuussuhteessa ensiksi mainittujen lääkkeiden kanssa. Sen määrittämiseksi, onko tällainen korvattavuussuhde olemassa, kyseisen viranomaisen on – sikäli kuin asiassa toimivaltaiset viranomaiset tai tuomioistuimet ovat tutkineet, onko asianomainen tuote sen valmistusta tai kaupan pitämistä koskevien sovellettavien säännösten mukainen – otettava huomioon tämän tutkimuksen tulos ja arvioitava sen mahdollisia vaikutuksia kysynnän ja tarjonnan rakenteeseen.
- 2) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että lääkkeen hyödyntämistä koskevan lisenssisopimuksen sopimuspuolten välinen järjestely, jolla sen kilpailupaineen vähentämiseksi, joka kohdistuu kyseisen lääkkeen käyttöön tiettyjen sairauksien hoidossa, pyritään rajoittamaan sellaista kolmansien toimintaa, jolla rohkaistaan käyttämään toista lääkettä mainittujen sairauksien hoidossa, ei jää kyseisen määräyksen soveltamisalan ulkopuolelle sillä perusteella, että kyseinen järjestely muodostaisi sopimuksen liitännäisrajoituksen.
- 3) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä määräyksessä tarkoitettun ”tarkoitukseen” perustuvan kilpailunrajoituksen muodostaa kahta kilpailevaa lääkettä kaupan pitävän kahden yrityksen välinen järjestely, jonka tarkoituksena on – tieteellisen epävarmuuden vallitessa – sellaisten harhaanjohtavien tietojen levittäminen Euroopan lääkevirastolle, terveydenhuollon ammattihenkilöille ja suurelle yleisölle, jotka koskevat haittavaikutuksia, jotka aiheutuvat siitä, että yhtä mainituista lääkkeistä käytetään sen myyntiluvan ulkopuolisten sairauksien hoidossa, jotta voitaisiin vähentää kilpailupainetta, jonka kyseinen käyttö toisen lääkkeen käytölle aiheuttaa.